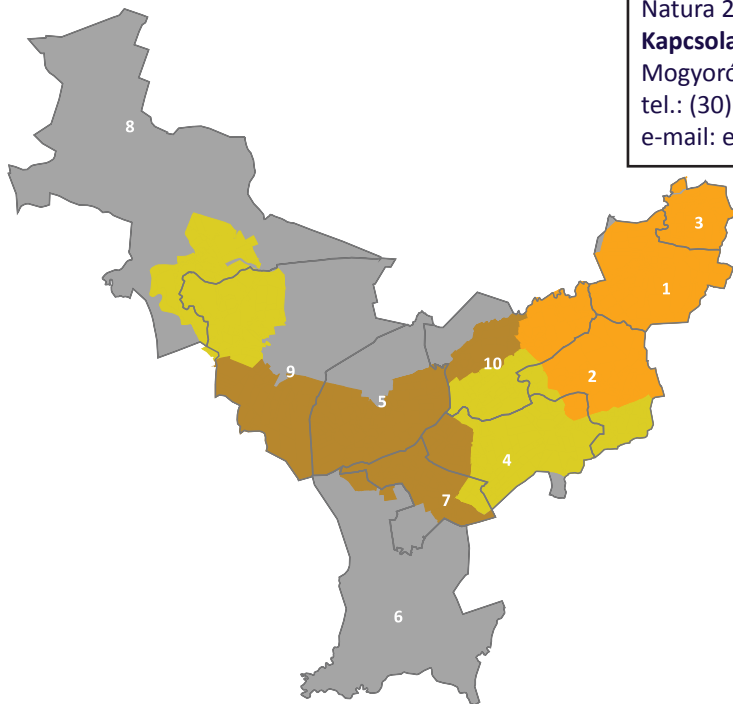

Kis-Sárrét MTÉT

Teljes terület: 40 616 ha
Támogatható terület: 32 404 ha
Natura 2000 területek aránya: 34%

Kapcsolat:

Mogyorós Edit
tel.: (30) 687-0802 Fax: (66) 311-658
e-mail: edit.mogyoros@kmp.hu

Az igényelhető zonális agrár-környezet-gazdálkodási célprogramok:

	A zóna			
	B zóna			
	C zóna			

- (1) Biharugra
- (2) Geszt
- (3) Körösnagyharsány
- (4) Mezőgyán
- (5) Okány
- (6) Sarkad
- (7) Sarkadkeresztúr
- (8) Szeghalom
- (9) Vésztő
- (10) Zsadány

A terület a Hármas-Körös vidékén, szinte teljes egészében a Kis-Sárrét kistáj területén helyezkedik el. A Sebes-Körös vízgyűjtő területéhez tartozva valamikor a Körös fattyúágai, és sok jelentős vízhozamú ér hálózta be.

A környező hegységekből érkező folyóvizek feltöltő tevékenységének eredményeként a vidék szinte tökéletes, alacsony ártéri szintű síkság. A vízhatás a táj adottságainak, többek közt a kedvezőtlen vízelvezetési tulajdonságú talajok kialakulásában döntő szerepet játszott.

Mogyorós Edit – A Kis-Sárrét nyár elején

Az alapvetően sík, medence jellegű vidéken kialakult vízvilágnak a folyószabályozásokat követően csak hírmondói, a nagy kiterjedésű puszták, legelők között halastavak, mocsárfoltok, kisebb belvizes területek maradtak. A szabályozások előtti medervonulat, a Holt-Sebes-Körös partmente adja az MTÉT területének javarészét.

A terület igen gazdag élőhelyekben, védett növény és állatfajokban, melyeket nemzetközileg is jegyeznek. Ennek kiváló példája a Ramsari területek közé tartozó Biharugrai halastavak.

Motkó Béla – Gyepen táplálkozó nyári lúd családok

A változatos élőhelyek számos társulástípus és növényfaj számára nyújtanak megfelelő életteret. A mezőgyáni Varjasi-gyepen, Biharugrán a Mátédűlőben a szikes erdeirét társulás kínálja nagyszámú sziki kocsord, réti őszirózsa és fátyolos nőszirmos állományát, az agárkosbor pedig több tízezer tövel a Csillaglaposi-legelőt színesíti. A mocsarakban és mocsárréteken sok védett növény – mint a pompás kosbor, a hússzínű ujjaskosbor, a réti iszalag, vagy a kiséfészű aszat – találja meg életfeltételeit. A terület nagy részére jellemző füves és ürmös szikespusztákat hátsabb löszgyep jellegű foltok tarkítják zsályákkal, koloncos legyezőfűvel és macskaherével. A tájat szabdaló erdőfoltok természetközeli fajösszetételűek, cserjeszintjük helyenként igen gazdag.

Motkó Béla – Táplálékot kereső túzokok télen

A nyári lúd közel száz párban költ a megmaradt természetes vizes élőhelyeken, táplálkozó területként használják a halastavak környéki szántókat. Nagy kócsag, kanalas gém, vörös gém telepek alakulnak ki a nádasokban. Az utóbbi években rendszeren költ a kis kárókatona és a batla is. A rétekben komoly érték a kendermagos réce és a környéken költ a fokozottan védett cigányréce egyik legnagyobb hazai állománya. A terület bölömbika állománya évek óta stabil. A ragadozó madarak közül kiemelkedő jelentőségű – az 50 egyedszámot is elérő – itt telelő rétisas állomány, amelyknél előfordul, hogy a költési szezonra is itt maradnak.

Legfontosabb, mezőgazdasági módszerektől erősen függő madárfaj a túzok, ami 70-80 példányos állománnyal van jelen. Tavaszsi dűrgőhelyként látogatják mind a Mezőgyán-környéki, mind a Mágorkörnyéki gyepet. Nem elhanyagolható a gyepterületekhez kötődő szalakóta populáció sem, melynek költőállománya 15 pár körüli.

Az emlősök közül néhány ritka denevérfaj szaporodó közösségei alakultak ki a környéken (csonkafülű denevér, nagy patkósorrú denevér, vízi denevér). Nagy számban él még a térségben a vidra, és a hermelin.

Az MTÉT program célja olyan gazdálkodási gyakorlat kialakítása, amely figyelemmel van az említett természeti értékek megőrzésére, elősegíti a célfajok élőhelyeinek fejlesztését.